Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1894. Wydano i rozesłano dnia 20. Listopada 1894. **Część XVIII.**

Nr. 77.

Obwieszczenie

c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów z dnia 30. Września 1894, do L. 57.131/894, co do ustanowienia jezdnego pocztowego na czas od 1. Października 1894 do końca Marca 1895.

Jezdne pocztowe od dnia 1. Października 1894 do końca Marca 1895 wynosi od konia i za miryametr jak następuje:

W dawniejszym obwodzie	Za jazdy			
	Extra pocztą		pocztą zwyczajną	
	złr.	ct.	złr.	ct.
Nowy Sącz, Sanok, Wadowice	1	08		90
Kraków, Rzeszów, Tarnów	1	06		88
Lwów, Przemyśl, Sambor, Żółkiew	1	01		84
Brzeżany, Kołomyja, Stanisławów, Złoczów		96		80
Czortków, Stryj, Tarnopol		92		77

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego za jednego konia.

Czestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie woza pocztowego, pozostają niezmienione.

Lwów, dnia 30. Września 1894.

Seferowicz w. r.

Nr. 78.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 26. Września 1894, L. 50.465, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Tarnowie.

Na mocy Art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 (Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Tarnowie za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 49 ct. w. a. a od dzieci jak dotychczas w kwocie 28 ct. w. a., począwszy od dnia 1. Stycznia 1895. r.

Lwów dnia 26. Września 1894.

Marszałek krajowy:
S a n g u s z k o w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Hoszard w. r.

Nr. 79.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 26. Lipca 1894, L. 1329, o zniesieniu zakazu poszukiwania lub odbudowy ropy i wosku ziemnego w obrębie okręgu ochronnego zdrojowiska Iwonicz.

Odnośnie do obwieszczenia c. k. Starostwa górniczego z dnia 23. Kwietnia 1884, zawartego w Nr. 37. austr. czasopisma dla górnictwa i hutnictwa

z roku 1884, którem ustanowiono okrąg ochronny dla zdrojowiska w Iwoniczu, podaje się do wiadomości, że na podstawie przeprowadzonych miejscowych dochodzeń przez c. k. Urząd górniczy okręgowy w Jaśle przy współudziale c. k. Starostwa powiatowego w Krośnie, zezwolono zgodnie z zapatrywaniem c. k. Starostwa górniczego, jak też c. k. Namiestnictwa we Lwowie, na zniesienie zakazu poszukiwania lub odbudowy ropy i wosku ziemnego w obrębie tego okręgu ochronnego, wyznaczonego swego czasu przez c. k. Starostwo górnicze w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie.

Granice tego okręgu ochronnego, obejmującego całą południową część terytoryum wsi Iwonicz, a więc cały wielki las zajmujący parcele 1783, 1758, 1759, 1760 i 1739 wraz z wszelkiemi innemi w obrębie tego lasu leżącemi parcelami gruntowemi, naserzcie całe terytoryum położone na północ tego lasu aż do linii wyciągniętej w prostym kierunku od północnej granicy parceli 1783 tam, gdzie takowa się styka z parcelami 2038, 2037, 2036, 2035, 2034 i 2033 aż do południowej granicy lasu Piekliska parcela Nr. 1555, tam gdzie takowa się styka z parcelami katastralnemi 1603, 1604 i 1606, jakoteż ustanowiony dla tego rejonu zakaz poszukiwania lub odbudowy minerałów zastrzeżonych według §. 3. ogólnej ustawy górniczej dla regalu górniczego pozostają niezmienione.

Z c. k. Starostwa górniczego

w Krakowie, dnia 26. Lipca 1894.

Za c. k. Starostę górniczego

C. k. Radca górniczy:

Wachtel w. r.

Nr. 80.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 3. Października 1894 L. 63.886, którem się ogłasza rozporządzenie wykonawcze do ustawy z d. 9. Lipca 1894, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 70, o regulacyi potoku Dumny, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 12. Kwietnia 1894 L. 6055/772.

Badeni w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 9. Lipca 1894, Dz. u. kraj. Nr. 70, o regulacyi potoku Dumnego.

§. 1.

Regulacya potoku Dumnego od stawu w Kukizowie do mostu gminnego w Lisku w powiatach Lwowskim i Kamioneckim, jest przedsiębiorstwem krajowem i ma być wykonanem w myśl §. 7. ustawy z dnia 9. Lipca 1894, Dz. u. kraj. Nr. 70, przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi Państwa i stron interesowanych (Wydziału spółki wodnej).

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt techniczny krajowego biura melioracyjnego z roku 1893, zatwierdzony przez Ministerstwo rolnictwa a preliminujący koszta robót na 57.600 zł. w. a.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą Państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projektowana regulacya obejmuje następujące roboty:

1) roboty regulacyjne na potoku Dumnym i jego dopływie Rudka (przekopy, pogłębienie i rozszerzenie łożyska wraz z ubezpieczeniem szkarp), tudzież utrzymanie tych robót w czasie budowy;

2) uporządkowanie głównych rowów osuszających;

3) budowę objektów (2 szluz do nawodnienia i dwóch mostów).

§. 3.

Czas budowy ustanawia się na lat dwa i trwać ma od jesieni 1894 do jesieni 1896 r.

§. 4.

Koszta projektowanych robót regulacyjnych, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu pokryte będą z funduszu regulacyjnego, utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 9. Lipca 1894, Dz. u. kraj. Nr. 70. i nie mogą przekroczyć sumy 57.600 zł. w. a.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe mają być wstawiane do preliminarzy krajowego i państwowego w dwóch równych ratach rocznych, od roku 1894 do

roku 1895, wypłata zaś tych rat rocznych do funduszu regulacyjnego odbywać się ma w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Datek konkurencyjny ma być wpłacany przez uczestników spółki do funduszu regulacyjnego, względnie do kasy krajowej, w równych ratach rocznych, na dniu 1. Lipca każdego roku, raty zaś zapadłe przed ustanowieniem okręgu konkurencyjnego i zawiązaniem spółki wodnej, mają być natychmiast po ustanowieniu okręgu konkurencyjnego i zawiązaniu spółki wodnej ściągnięte.

Coroczne datki prywatnych stron interesowanych, będą oznaczone na podstawie ustanowić się mającego okręgu konkurencyjnego, a w razie potrzeby, będą ściągnięte w drodze egzekucyi politycznej.

Jeżeli spółka wodna przypadające na członków prestacye zechce pokryć w drodze operacyi kredytowej, w takim razie znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15 do 19 państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, tak co do zaciągnięcia pożyczki jak i ściągania datków konkurencyjnych przez c. k. Urzędy podatkowe.

§. 7.

Okręg konkurencyjny oznaczonym będzie stosownie do §. 3. l. c. specyalnej ustawy krajowej, przez właściwą w myśl §. 76. kraj. ustawy wodnej władzę administracyjną.

Ustanowienie miary rozłożenia kosztów, tudzież uregulowanie datków konkurencyjnych, ma być uskutecznionem według postanowień §§. 65 i 66 kraj. ustawy wodnej przez spółkę; a w razie, gdyby się interesowani nie zgodzili, rozstrzyga o tem władza polityczna na podstawie zdania znawców.

§. 8.

Prowadzenie budowy, oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej, porucza Wydział krajowy zaprzysiężonemu urzędnikowi technicznemu, pod nadzorem każdoczesnego Dyrektora krajowego biura melioracyjnego.

Do pomocy kierownikowi budowy w sprawach administracyjnej natury, mianowicie: do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i wysokość robocizny i t. p., dalej do prowadzenia rachunkowości przy robotach budowlanych, powołuje Wydział krajowy według własnego uznania dla każdej sekcyi budowy osobistość za-

ufania godną i obznajomioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysłuża w kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych mianuje Wydział krajowy. Dozorców przy robotach przyjmuje w miarę potrzeby kierownik budowy, nie przekraczając liczby maksymalnej tychże, mającej się unormować przez Wydział krajowy i wyznacza im odpowiednie płace miesięczne do wysokości 30 zł. W razie potrzeby polepszenia płac dozorców lub też podwyższenia unormowanej ich liczby, potrzebnem jest w tym kierunku zezwolenie Wydziału krajowego.

W nagłych wypadkach może nastąpić przyjęcie dozorców ponad przepisaną liczbę, jednakże za dodatkowem jak najrychlejszem usprawiedliwieniem tego zarządzenia przed Wydziałem krajowym, przyczem natomiast zbędni dozorcy mają być od służby uwolnieni. Wszystkie kroki i zarządzenia kierownika budowy w sprawie przyjmowania, wynagradzania i wydalania dozorców, mają się odbywać w porozumieniu z delegatem Wydziału krajowego.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego, otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze, t. j. do terminu zastanowienia robót, mającego się oznaczyć przez Wydział krajowy, zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego, stały dodatek budowlany, który wynosi miesięcznie 90 zł. w. a. dla inżyniera asystenta i elewa technicznego, 120 zł. w. a. dla inżyniera II. kl. i inżyniera adjunkta, a 150 zł. w. a. dla wyższych urzędników technicznych. O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy za takowy obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej poza obrębem roboczym, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym poza pole robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru, ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należytości II. kl., przy podróży drogowej 13·2 ct. za 1 kilometr, przy komisyach zaś poza miejscem jego zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 5 zł. w. a. dziennie.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, płaca tegoż w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegata, pobory dozorców i pomocniczych sił, jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy, pokryte będą z funduszu budowy.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi, zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§. 9.

Delegaci Wydziału krajowego, względnie ich zastępcy, których powołuje również Wydział krajowy, przechowują u siebie i zawiadują funduszami budowy, asygnowanymi przez Wydział krajowy, znoszą się we wszystkich poruczonych im sprawach bezpośrednio z Wydziałem krajowym i są w obec niego odpowiedzialnymi za całość tych funduszów, jakoteż za zarachowanie wydatków pokrytych z tych funduszów, które ma być należycie udokumentowane.

Sposób użycia tych funduszów i usprawiedliwienia poczynionych wydatków, określa szczegółowa instrukcya rachunkowa.

Umowy o roboty i dostawy, które nie przechodzą 500 zł. a przytem są tak nagłe, że ich zrealizowanie nie może być wstrzymane do nadejścia decyzyi Wydziału krajowego, zawiera z przedsiębiorcami delegat wspólnie z kierownikiem budowy i oddaje takowe do wykonania za dodatkowem jak najspieszniejszem usprawiedliwieniem w obec Wydziału krajowego.

Wszelkie inne umowy i oferty przedsiębiorców, szczególnie odnoszące się do budowy objektów, jak: mostów, szluz i przepustów, przedstawia delegat wraz z kierownikiem budowy przed rozpoczęciem robót Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 10.

Kierownik budowy, do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej melioracyi, jest odpowiedzialny wobec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Tenże znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym w sprawach budowlanych, przedkłada peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach niecierpiących zwłoki, czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia takowe bezzwłocznie wobec Wydziału krajowego.

W szczególności kierownik budowy koramizuje kwity delegata, za którymi tenże podnosi z właściwego c. k. Urzędu podatkowego lub z kasy krajowej zaliczki z kredytów przez Wydział krajowy otworzonych, a to w celu utrzymania dokładnej ewidencyi funduszów, na budowę użyć się mających.

Kierownik budowy sprawdza i podpisuje również wszystkie dokumenty, na podstawie których delegat ma uskuteczniać wypłaty, prowadzi sam lub za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości

za dostarczane materyały i wykonane roboty i dziennik budowy, utrzymuje w porządku akta budowy (plany, kosztorysy, raptularze, korespondencye przychodzące, oraz bruliony korespondencyi wychodzących, wszelkie protokoły, wykazy i t. p.) a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdanie o postępie budowy, do którego dołącza wykaz postępu robót, sporządzony na podstawie dziennika budowy i wyciągi z dziennika kasowego.

§. 11.

W razie, gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie, służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane tej zmiany żądały, winien kierownik budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu, który takowy udzieli Namiestnictwu dla wspólnej narady a następnie ostatecznego zatwierdzenia. W naradzie tej weźmie udział projektant oraz inżynier rządowy.

Przez podobne zmiany projektu, nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie, gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają takowe być przedłożone c. k. Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 12.

Przed rozpoczęciem budowy, wyda kompetentna władza polityczna na żądanie delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy orzeczenie po myśli §. 86. kraj. ust. wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p. dla celów regulacyi, jakie służebności na gruntach nadbrzeżnych dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót, jak: przekopów, szkarp, brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p. zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych, odbywać się będzie wedle odnośnych przepisów kraj. ustawy wodnej, w którym to celu kierownik budowy dostarczyć powinien władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli. Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winien delegat wraz z kierownikiem budowy, tudzież delegatem stron interesowanych (wydziału spółki) starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie niedojścia do skutku ugody, ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, (Dz. u. kr. Nr. 38) przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolnią, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu kraj. ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 13.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy, tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie odstąpionych, spisze delegat wraz z kierownikiem budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń lub też regulacyi (stare łożyska) należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§. 14.

Po zbadaniu wszelkich okoliczności, mających wpływ na ilość robotników, których równocześnie przy budowie zająć będzie można, sporządzi kierownik budowy wykaz potrzebnych narzędzi do sprawienia, zakupi takowe wspólnie z delegatem, oraz najmie odpowiedni i zamknięty skład lub zarządzi wybudowanie stosownej szopy zamykanej.

Z końcem corocznego peryodu budowy, należy przedkładać Wydziałowi krajowemu dziennik narzędzi i sprzętów, z oznaczeniem ich ubytku i stanu w jakim się znajdują.

§. 15.

Materyały mogą być dostarczane w drodze przedsiębiorstwa lub we własnym zarządzie.

Warunki dostawy w drodze przedsiębiorstwa pod względem ilości i jakości materyałów, tudzież termina częściowe i ostateczne, winne być szczegółowo wskazane w dotyczących umowach i kontraktach, spisanych wedle udzielonego przez Wydział krajowy formularza.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy, czuwa nad należytem uskutecznieniem dostawy i ścisłem wypełnieniem wszystkich zobowiązań przedsiębiorców.

W razie zwłoki w dostawie, delegat na wniosek kierownika budowy stosuje do przedsiębiorców rygory kontraktowe tak pod względem kar pieniężnych, jakoteż uzupełnienia częściowych dostaw na koszt i stratę przedsiębiorców.

Jeżeli przedsiębiorcy nie wypełnią zobowiązań kontraktowych w terminie ostatecznym, a powyższe środki przynaglające okażą się niedostatecznemi, w takim razie odniesie się delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy do Wydziału krajowego, celem uznania przedsiębiorców za kontraktołomnych, z zastosowaniem wszystkich następstw w tym wypadku przewidzianych. Przy dostarczaniu materyałów we własnym zarządzie, kierownik budowy oznaczy i obliczy ilość potrzebnych materyałów na podstawie kosztorysów biura melioracyjnego, zatwierdzonych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa. a delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy zakupi i dostarczy rzeczone materyały, przyczem największą baczność zwracać należy na dobroć materyałów w ogóle i na zimowe cięcie drzewa w szczególe, i starać się o nabycie materyałów pod jak najkorzystniejszymi warunkami.

Kierownik budowy winien prowadzić dziennik przychodu i rozchodu materyałów celem utrzymania należytej ewidencyi, a zarazem dopilnować należytego składania materyałów.

§. 16.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe. Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy, sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy.

Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów, w którym to wypadku robota jest właściwie robotą wymiarową, z tą jednak różnicą, iż wykonywa się na podstawie umów pisemnych, zawartych w myśl §. 9. a wypłaty uskuteczniają się na podstawie wykazów należytości przez kierownika budowy sporządzonych w terminach umową wskazanych i pod warunkami tamże zastrzeżonymi.

W szczególnych wypadkach, miejscowymi stosunkami spowodowanych, mogą przy budowie być zastosowane obszerniejsze przedsiębiorstwa.

W takim razie Wydział krajowy rozpisuje licytacyę, bądź to w Wydziale krajowym we Lwowie, bądź też we właściwych Wydziałach powiatowych.

Jeżeli rozprawa licytacyjna odbywa się w biurze Wydziału powiatowego, winien być przy niej obecnym delegat lub kierownik budowy, a rezultat licytacyi tudzież spisane po przyjęciu najkorzystniejszych ofert kontrakty z przedsiębiorcami, mają być przedłożone do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu.

W kontraktach wykazuje się szczegółowo rodzaj robót, ich ilość i wymiary, sposób wykonania, termina ukończenia, warunki wypłat należytości, kary za zwłokę w robotach i t. p.

Delegat, wspólnie z kierownikiem budowy, czuwa na ścisłem wypełnieniem zobowiązeń kontraktowych, stosując w razie potrzeby rygory przeciw przedsiębiorcom, o czem Wydział krajowy zawiadamia.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, może delegat udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

Kolaudacyę przeprowadzają:

a) gdzie chodzi o częściowe lub też w zupełności wykonane, lecz 500 zł. w. a. nie przenoszące roboty i dostawy, kierownik budowy i delegat przy ewentualnej interwencyi inżyniera delegowanego przez Wydział krajowy;

b) jeżeli chodzi o roboty i dostawy w zupełności wykonane powyżej 500 zł. w. a., komisya przeprowadzająca coroczną kolaudacyę (§. 19. instrukcyi).

Odbioru dokonywują delegat i kierownik budowy, w którym to celu ma być sporządzony akt kolaudacyjny, podpisany przez odbierających robotę i przedsiębiorcę.

§. 17.

Dla uwidocznienia postępu budowy prowadzi inżynier dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw, mają być zamieszczone następujące daty:

1) stan powietrza,

2) stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu placu budowy należy wstawić tymczasowy wodoskaz,

3) liczba robotników według poszczególnych kategoryi, oraz ilość fur,

4) oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót,

5) odbiór materyałów budowlanych,

6) wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś spis szkód wyrządzonych wielką wodą,

7) polecenia ustne lub pisemne wydane przedsiębiorcom lub dostawcom,

8) uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§, 18.

Tak Administracyi Państwa jak i stronom interesowanym (Wydziałowi spółki) przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów, o postępie robót i jakości wykonania. W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi Państwa jak i spółki wodnej.

Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Administracyi Państwa i Wydziału krajowego odbywać się ma według możności co dwa miesiące.

Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń.

Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz budowy.

§. 19.

Z końcem każdego rocznego okresu budowy ma zażądać kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z technika delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież technika Wydziału krajowego,

b) z delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy,

c) z delegata stron interesowanych, względnie Wydziału spółki.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod *a*) wymienieni głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod *a*) wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo, udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymanych rat kolaudacyjnych.

§. 20.

Kierownik budowy zajmie się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów

bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa.

§. 21.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy, prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego, z końcem każdego roku, a najdalej do 1. Marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcie rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi spółki, oraz delegatowi i kierownikowi budowy.

Zamknięcie rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rozstrzyga także ewentualne zarzuty Wydziału spółki, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§. 22.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa, wydana dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych, z dnia 18. Listopada 1887, Dz. u. k. Nr. 68.

Nr. 81.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 30. Października 1894, L. 11.214/pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości, względem przydzielenia gminy Świniarsko wraz z obszarem dworskim i przysiółkiem Mała wieś i gmin Gaj i Niszkowa z Szymanowicami do okręgu c. k. Sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Nowym Sączu.

Badeni w. r.

Rozporządzenie

Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11. Października 1894, Nr. 17.727, względem przydzielenia gminy Swiniarsko wraz z obszarem dworskim i przysiółkiem Mała wieś i gmin Gaj i Niszkowa z Szymanowicami do okręgu Sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Nowym Sączu w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. Czerwca 1868, Nr. 59. Dz. u. p., zostają gminy: Świniarsko wraz z obszarem dworskim i przysiółkiem Mała wieś, jako też gminy Gaj i Niszkowa z Szymanowicami z okręgu Sądu powiatowego w Starym Sączu wyłączone i do okręgu Sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Nowym Sączu przydzielone

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. Stycznia 1895.

Schönborn w. r.

Nr. 82.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 5. Listopada 1894, L. 11.379/pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości, względem przydzielenia gmin Kaczyna, Koziniec i Ponikiew wraz z obszarami dworskimi do okręgu c. k. Sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Wadowicach.

Badeni w. r.

Rozporządzenie

Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18. Października 1894, l. 17.728, względem przydzielenia gmin Kaczyna, Koziniec i Ponikiew wraz z obszarami dworskimi do okręgu Sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Wadowicach w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. Czerwca 1868, Nr. 59. Dz. u p., zostają gminy Kaczyna, Koziniec i Ponikiew wraz z obszarami dworskimi z okręgu Sądu powiatowego w Andrychowie wydzielone i do okręgu Sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Wadowicach przyłączone.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. Stycznia 1895.

Schönborn w. r.